

SKT. ANNÆ KIRKE MEDITATIONSFOLDER

2. NOVEMBER – 15. NOVEMBER 2025.

ALLE HELGEN. 1.L.: Åb 7,2-4.9-14; 2.L.: 1 Joh 3,1-3; Ev.: Matt 5,1-12a

På den tid da Jesus så skarerne, gik han op på bjerget og satte sig, og hans disciple kom hen til ham. Og han tog til orde og lærte dem:

*»Salige er de fattige i ånden,
for Himmeriget er deres.
Salige er de, som sørger,
for de skal trøstes.
Salige er de sagtmødige,
for de skal arve jorden.
Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden,
for de skal mættes.
Salige er de barmhjertige,
for de skal møde barmhjertighed.
Salige er de rene af hjertet,
for de skal se Gud.
Salige er de, som stifter fred,
for de skal kaldes Guds børn.
Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed,
for Himmeriget er deres.*

Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt muligt ondt på. Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene.»

Når vi hører saligprisningerne i dag, er det måske værd at spørge os selv: passer min livsprofil, på en eller anden måde, blandt disse otte forskellige saligprisninger? Enhver af os har sikkert mange prioriteringer i livet, som man gerne retter sig efter i det daglige. Hvad så, hvis jeg slet ikke passer ind i disse evangeliske rammer med alt dette, jeg mest sætter pris på?

Jeg tror, at når vi taler om hellighed i dag, så begår vi en fejl, fordi vi forestiller os helligheden kun på en ganske bestemt, menneskelig og jordisk måde. Vi er selvfølgelig børn af vor tid, født ind i et samfund med dets konkrete, kulturelle baggrund. Både det sprog, vi taler, og de værdier, vi tror på, har vi overtaget fra andre mennesker, der har stor indflydelse på vores tankegang. Det er faktisk svært at være udenfor rækkevidde, at være original i den måde, man ønsker at præsentere sig selv på. Uanset, hvilke fantastiske, eller mærkelige ideer man skaber, så er verden efterhånden blevet mæt af det usædvanlige. Men

der findes til gengæld noget, verden aldrig bliver træt af, og det er hellighed.

Hvorfor netop hellighed har en sådan special status på jorden, at den altid bliver anstødssten for rigtig mange mennesker?

Ja, svaret er ganske enkelt, fordi alt det, vi mennesker ellers kan finde på, og prøver at imponere andre med, kommer fra os selv, også de mega intelligente og moderne løsninger stammer fra jordens overflade, og intet andet. Men med hellighed er sagen en helt anden, selv om den erfares uadskilligt forbundet med den menneskelige natur, for den foregår jo nede på jorden, så der ikke er noget uforklarligt og hemmelighedsfuldt i forhold til det enkle menneskes hverdagsliv. Og dog, en ægte hellighed, hører ikke mennesker eller verden til, da den stammer direkte fra Gud, og man kan kun blive hellig, hvis der opstår Guds tilstedeværelse i ens liv.

En helgen kan betegnes som et menneske drevet af Guds kærlighed. Denne aktive forbindelse, der sker i sjælen, mellem den enkeltes frie vilje og Faderens kærlighed, samarbejdet mellem de to, kan blive kaldt hellighed. Det er derfor, at vi ikke skal tage fejl og begynde at kalde hellige de ting, eller gerninger, som vi bare synes er smukke, og måske præsenterer sig godt for vores øjne. Der findes jo mange gode og rare mennesker rundt omkring, som slet ikke tror på Gud, og heller ikke ønsker at have nogen religiøs forbindelse med Vorherre. Det er derfor, at hellighed kun kan være genkendelig i Guds Ånd, som præger dem, der følger Jesu saligprisninger.

Til forskel fra så mange andre ting i denne verden, som vi kan tilegne os igennem øvelse, eller hårdt arbejde, er hellighed en nådegave, som alle kan blive værdige til at modtage, hvis de henvender sig i bøn til Gud. Vi kan aldrig gøre os fortjente til hellighed, ligefrem stille krav, fordi vi selv synes, at være dygtige nok, flittige og fromme nok, så vi skal belønnes af vor Himmelske Far. Den hellige satser intet på sig selv, og alt på Gud, så det gode, jeg er i stand til at erfare i mit liv, alle gode frugter, jeg kan bære ved min tro, er blot resultatet af Guds nåde, som virker igennem mig.

Den hellige messe er derfor den vigtigste begivenhed for os Kristne, for det sker netop under den hellige messes liturgi, vi lærer at tilbede Gud, og at nedbede Jesu Kristi nåde over vor menneskelige natur.

Hans eneste og fuldkomne offer på korset lærer os, hvordan vi, ved at deltage i dette offer, oplever Himlens herlighedsfulde stemning. Her vasker vi vores klæder og gør dem rene i Lammets blod, dette kaldes hellighed.

NOVEMBER

For forebyggelse af selvmord

Lad os bede for, at de, der kæmper med selvmordstanker, må finde den støtte, omsorg og kærlighed, de har brug for deres omgivelser og være åbne over for livets skønhed.

LITURGISK KALENDER

3. MANDAG. Ihukommelse af alle afdøde troende (alle sjæle)

2 Makk 12,43-46 eller Rom 8,31b-35.37-39; Joh 14,1-6

Å Herren er min hyrde, mig skal intet fattes.

4. TIRSDAG i 31. alm. uge. Skt Karl Borromæus, biskop

Rom 12,5-16a.; Luk 14,15-24.

Å Herre, bevar min sjæl i fred hos dig.

5. ONSDAG. Rom 13,8-10.; Luk 14,25-33.

Å Lykkelig den, der låner gavmildt ud.

6. TORSDAG. Rom 14,7-12.; Luk 15,1-10.

Å Jeg stoler på, at jeg skal se Herrens godhed i de levendes land.

7. FREDAG. Skt Willibrord, biskop Rom 15,14-21.; Luk 16,1-8.

Å Herren har åbenbaret sin retfærdighed for folkenes øjne.

8. LØRDAG. Rom 16,3-9.16.22-27.; Luk 16,9-15.

Å Jeg vil altid prise dit navn, min Gud og min Konge.

9. LATERANKIRKENS INDVIELSE (32. alm. søndag)

1.L.: Ez 47,1-2.8-9.12; 2.L.: 1 Kor 3,9b-11.16-17; Ev.: Joh 2,13-22.

Å Flodløb glæder Guds by, den Højstes hellige bolig.

Pavens dag Kollekt af Peterspenge

10. MANDAG i 32. alm. uge. Skt Leo den Store, pave og kirkelærer

Visd 1,1-7.; Luk 17,1-6.

Å Led mig, Herre, ad evigheds vej!

11. TIRSDAG. Skt Martin af Tours, biskop Visd 2,23-3,9;

Luk 17,7-10.

Å Jeg vil prise Herren til alle tider.

12. ONSDAG. Skt Josaphat, biskop og martyr Visd 6,1-11.;

Luk 17,11-19.

Å Rejs dig, Gud, hold dom over jorden.

13. TORSDAG. Visd 7,22b-8,1.; Luk 17,20-25.

Å I evighed, Herre, står dit ord fast.

14. FREDAG. Visd 13,1-9.; Luk 17,26-37.

Å Himlen fortæller om Guds herlighed.

15. LØRDAG. Visd 18,14-16; 19,6-9.; Luk 18,1-8.

Å Husk de undere, Herren gjorde.

- **Andagten** med rosenkransbøn og velsignelse af gravene på Sundby Kirkegård i dag (2. november) kl. 14.30.
- **Hver søndag i november**, før messen kl. 9.50, beder vi et led af Rosenkransen for vores afdøde.

**Hvordan opretholder man kontakten med vores kære afdøde?
Katolske metoder, muligheder og ansvar.**

1. Personlig, daglig bøn for den afdøde.

At bede for afdøde forfædre, slægtninge, venner og velgørere er ikke kun en åndelig høflighed fra vores side, men også vores pligt, der stammer fra kærlighed og naturlige menneskelige bånd. Vores afdøde har ret til at blive husket – også, og måske især, i

bøn. Dette kan for eksempel være den traditionelle "Giv dem den evige hvile, o Herre. Og lad det evige lys lyse for dem. De hvile i fred. Amen." Men også Rosenkransen – lige fra begyndelsen har kristne betragtet Jomfru Maria som en særlig fortaler for de døende og dem, der lider i skærsilden.

2. Den hellige messe.

En god og ret almindelig skik er at anmode om og deltage i de hellige messer, der bliver læst for vores afdøde. Oftest på årsdagene for deres død, men også ved andre lejligheder.

3. Aflad.

En særlig form for åndelig hjælp til vores afdøde, som stadig befinder sig i skærsilden, er den mulighed, som Kirken tilbyder for at få fuld eller delvis aflad for dem.

4. Besøg på kirkegårde og gravsteder.

Dette er også et vigtigt aspekt af at praktisere vores kærlighed til de afdøde. Vi drager omsorg for deres midlertidige hvilesteder. Det er også en smuk skik at drage omsorg for grave, der ikke længere besøges – i hvert fald på de årlige helligdage.